

**UCHWAŁA NR LV/1545/10
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO**

z dnia 27 kwietnia 2010 r.

w sprawie: dostosowania formy prawnej Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Na podstawie: art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tj. Dz. U. z 2001 r.: Nr 142, poz. 1590; z 2002 r.: Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558; Nr 153, poz. 1271; Nr 214, poz. 1806; z 2003 r.: Nr 162, poz. 1568; z 2004 r.: Nr 102, poz. 1055; Nr 116, poz. 1206; Nr 167, poz. 1759; z 2006 r.: Nr 26, poz. 875; Nr 227, poz. 1658; z 2007 r.: Nr 173, poz. 1218; z 2008 r.: Nr 180, poz. 1111; Nr 216, poz. 1370; Nr 223, poz. 1458); art. 16 ust. 1, 2, 3 i 5 oraz art. 17 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. z 2009 r.: Nr 151, poz. 1220; Nr 157, poz. 1241),

Sejmik Województwa Łódzkiego uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Park Krajobrazowy Wzniesień Łódzkich, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, kulturowe i walory krajobrazowe w celu zachowania i popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

2. W celu zabezpieczenia Parku przed zagrożeniami zewnętrznymi istnieje otulina, tj. strefa ochronna granicząca z Parkiem.

3. Park obejmuje obszar o powierzchni 11580 ha.

4. Otulina obejmuje obszar o powierzchni 3083 ha.

5. Park wraz z otuliną położony jest na terenie województwa łódzkiego, w powiatach: Łódź, łódzkim wschodnim, zgierskim i brzezińskim oraz w następujących gminach: miasto Łódź, gmina Zgierz, gmina Stryków, gmina Dmosin, gmina Brzeziny, miasto Brzeziny, gmina Nowosolna.

6. Opis granic Parku określa załącznik nr 1 do uchwały, a opis granic otuliny Parku określa załącznik nr 2 do uchwały.

7. Park posiada plan ochrony ustanowiony rozporządzeniem Nr 5/2003 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 lipca 2003 roku (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego nr 231 z dnia 21 sierpnia 2003 r. poz. 2162).

§ 2. Ustala się następujące szczególne cele ochrony Parku:

1. Dla ochrony przyrody nieożywionej:

- 1) zachowanie charakterystycznych elementów przyrody nieożywionej, stanowiących świadectwo przeszłości geologicznej regionu, w tym także zjawisk i obiektów o charakterze antropogenicznym;
- 2) podtrzymanie naturalnych procesów kształtujących powierzchnię ziemi, zachowanie warunków siedliskowych do funkcjonowania ekosystemów oraz zachowanie reliktowych zabytków przyrody nieożywionej;
- 3) ograniczanie antropogenicznych przekształceń powierzchni ziemi;
- 4) udostępnianie dla celów naukowych, edukacyjnych i krajoznawczych cennych obiektów przyrody nieożywionej.

2. Dla ochrony szaty roślinnej:

- 1) zapewnienie trwałości lokalnych populacji gatunków chronionych, rzadkich i zagrożonych;

- 2) zachowanie pełnej różnorodności florystycznej w odniesieniu do wszystkich grup systematycznych;
- 3) ochrona zasobów genowych tradycyjnych odmian roślin uprawnych;
- 4) ograniczanie procesu neofityzacji flory;
- 5) zachowanie pełnego inwentarza zbiorowisk roślinnych w szczególności naturalnych i półnaturalnych, a także antropogenicznych związanych z tradycyjnymi formami zagospodarowania (fitocenozy segetalne), zachowanie wszystkich istotnych i charakterystycznych dla środowiska przyrodniczego typów ekosystemów.

3. Dla ochrony fauny:

- 1) zachowanie pełnego inwentarza naturalnej fauny w odniesieniu do wszystkich grup systematycznych;
- 2) zapewnienie trwałości lokalnych populacji gatunków chronionych, rzadkich i regionalnie zagrożonych;
- 3) zachowanie korytarzy ekologicznych.

4. Dla ochrony dóbr kultury:

- 1) zachowanie i ochrona zabytków kultury materialnej, a zwłaszcza dworów, kościołów, młynów, kapliczek przydrożnych;
- 2) zachowanie i udostępnianie miejsc pamięci narodowej oraz śladów historii regionu, w szczególności udokumentowanych stanowisk archeologicznych;
- 3) zachowanie charakterystycznych cech architektury wiejskiej: budownictwa drewnianego, z kamieni polnych, budownictwa charakterystycznego dla kolonistów niemieckich;
- 4) zachowanie i udostępnianie parków wiejskich (podworskich);
- 5) utrzymanie i przywracanie tradycji lokalnych i zachowanych elementów kultury wiejskiej;
- 6) porządkowanie rodzimego krajobrazu kulturowego polegające m.in. na ochronie i restauracji jego charakterystycznych elementów;
- 7) udostępnianie istniejących zasobów kulturowych dla celów naukowych, krajoznawczych i edukacyjnych.

§ 3. 1. Na terenie Parku obowiązują następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 8) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 9) organizowania rajdów motorowych i samochodowych.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony;
- 2) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 3) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 4) realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r.: Nr 80, poz. 717; z 2004 r.: Nr 6, poz. 41; Nr 141, poz. 1492; z 2005 r.: Nr 113, poz. 954; Nr 130, poz. 1087; z 2006 r.: Nr 45, poz. 319; Nr 225, poz. 1635; z 2007 r.: Nr 127, poz. 880; z 2008 r.: Nr 199, poz. 1227; Nr 201, poz. 1237; Nr 220, poz. 1413; z 2010 r.: Nr 24, poz. 124).

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę parku krajobrazowego.

§ 4. Nadzór nad wykonaniem uchwały sprawuje Zarząd Województwa Łódzkiego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Przewodniczący
Sejmiku

Marek Mazur

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr LV/1545/10
Sejmiku Województwa Łódzkiego
z dnia 27 kwietnia 2010 r.

Opis granic Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich

Punkt wyjścia dla opisu granic Parku stanowi skrzyżowanie ulic Łagiewnickiej i Okólnej w Łodzi-Łagiewnikach. Stąd granica biegnie na wschód ulicą Okólną i włączając cały zespół klasztorny, a wyłączając szkołę i Szpital Chorób Płuc, kieruje się na północ wzdłuż zachodniej granicy cmentarza i linii brzeżnej Lasu Łagiewnickiego. Po osiągnięciu drogi relacji Zgierz – Stryków granica skręca na wschód i biegnie ok. 900 m południowym skrajem drogi do Skotnik. Tu granica skręca na południe wzdłuż linii brzegowej lasu, wyłączając zabudowaną nieruchomość dawnego ośrodka wypoczynkowego, a następnie na wschód (granica administracyjną Łodzi). Przy załamaniu granicy miasta (na południe), granica Parku skręca na północny zachód i biegnie ok. 170 m wzdłuż linii wysokiego napięcia do drogi wiejskiej Skotniki – Klęk. Od tego miejsca kieruje się południowym skrajem drogi na wschód i biegnie ok. 4200 m, przez miejscowości Klęk, Kiełmina, Witanówek do wsi Dobra, do skrzyżowania z drogą z Żelgoszczy. Tu granica zmienia kierunek na północno-wschodni i biegnie południowym skrajem drogi przez Orzechówek do połączenia z drogą relacji Łódź – Stryków (droga krajowa nr 14). Dalej granica biegnie wschodnim skrajem tej drogi około 200 m na północny wschód, po czym skręca na wschód w drogę prowadzącą w kierunku miejscowości Sosnowiec – Pieńki. Po ok. 1200 m granica skręca na północ, drogą do wsi Sosnowiec – Pieńki. Następnie, po ok. 500 m, skręca na północny wschód, a po dalszych 500 m na północ i dochodzi do granic miasta Strykowa. Biegąc po granicy miasta przekracza rzekę Moszczenicę i dochodzi do drogi Stryków – Cesarka. Następnie granica Parku kieruje się na południe drogą Stryków – Cesarka i biegnie dalej zachodnim skrajem drogi w kierunku osady Przydatki. W Przydatkach granica skręca na wschód, biegnie południowym skrajem drogi do Bartolina, dalej przez wieś Bartolin i łączy się z drogą powiatową prowadzącą z Nowosolnej do Niesułkowa. Tu granica skręca w kierunku południowo-zachodnim i biegnie tą drogą ok. 240 m do granicy Starych Skoszew, osiągając granicę gmin Nowosolna i Stryków. Granicą między tymi gminami granica Parku biegnie przez osadę Rosyjka i dochodzi do punktu, w którym łączą się granice gmin Stryków, Nowosolna i Brzeziny. Dalej granica skręca na północny wschód i po ok. 200 m dochodzi do drogi powiatowej relacji Stryków – Brzeziny. Następnie granica przekracza tę drogę i biegnie wzdłuż północnego skraju kompleksu leśnego Janinów i dalej drogą gruntową, do drogi wojewódzkiej nr 708 relacji Ozorków - Brzeziny. W tym miejscu granica skręca na północny zachód i wschodnim skrajem drogi wojewódzkiej nr 708, dochodzi do skrzyżowania z drogą powiatową wiodącą z Niesułkowa Kolonii do Nowostawów Dolnych. Stąd granica biegnie wschodnim skrajem drogi w kierunku Nowostawów, przekracza most na Mroźnicy i po ok. 450 m od skrzyżowania skręca na wschód w kierunku uroczyska Poćwiardówka i biegnie utrwaloną granicą rozłogów w odległości ok. 400 m na południe od osady Niesułkowskie Działki. Następnie granica dochodzi do kompleksu leśnego Poćwiardówka i biegnie zachodnim, a dalej północnym brzegiem tego lasu do jego północno-wschodniego skraju. Tutaj granica skręca na południe, biegnie wzdłuż granicy lasu i dochodzi do drogi prowadzącej z Lubowidzy. Drogą tą dochodzi do drogi prowadzącej z Niesułkowa do Woli Cyrusowej. Przekraczając tę drogę granica biegnie dalej ok. 1800 m wzdłuż wschodniego skraju lasu do drogi gruntowej (przy punkcie wysokościowym 162,0 m n.p.m.) łączącej osadę Nowiny z Jabłonowem. Tu granica skręca na wschód i drogą gruntową dochodzi do drogi prowadzącej z Woli Cyrusowej do Marianowa Kołackiego. Biegąc wzdłuż tej drogi (jej zachodnim skrajem) na południe do skrzyżowania dróg w Marianowie Kołackim (w pobliżu mostu na Mroźnicy) i skręcając drogą na wschód granica dochodzi do punktu wysokościowego 186,3 m n.p.m. i biegnie dalej drogą na wschód przez Syberię Kolonię osiągając wieś Pieńki Henrykowskie. Tu granica skręca na południe, a po 100 m na wschód i biegnie ok. 900 m aż do osiągnięcia granicy gminy Rogów. W tym miejscu skręca na południowy zachód w kierunku skraju kompleksu leśnego Tadzín – Szymaniszki. Po osiągnięciu skraju lasu granica

skręca na wschód i dochodzi do drogi wojewódzkiej nr 704 relacji Jamno-Brzeziny. Dalej granica biegnie zachodnim skrajem tej drogi, przez Szymaniszki, do granicy miasta Brzeziny, po czym skręca na zachód i biegnie dalej po granicy administracyjnej miasta i gminy Brzeziny, przecina drogę wojewódzką nr 708 relacji Ozorków – Brzeziny. Około 1200 m od ww. drogi granica skręca na południowy zachód i wzdłuż granicy miasta i gminy dochodzi do Budek Brzezińskich, gdzie zmienia kierunek na południowy i obejmując cały kompleks Paprotnia (Kontrewers) dochodzi do drogi krajowej nr 72 (relacji Konin - Rawa Mazowiecka) na odcinku Łódź - Brzeziny. Północnym skrajem drogi granica biegnie do południowo-zachodniego skraju lasu Paprotnia i następnie wzdłuż drogi prowadzącej przy zachodnim skraju lasu prowadzi na północ do miejscowości Polik. Północnym skrajem drogi przez Polik granica biegnie na zachód do krańca wsi, dochodząc do drogi prowadzącej z Polika do wsi Jaroszki, a następnie tą drogą w kierunku Jaroszek dochodząc do drogi Buczek – Moskwa. Drogą tą, kierując się na południowy – zachód, granica biegnie przez Moskwę do północnego krańca wsi Teolin (włączając punkt wysokościowy 261,9 m n.p.m.). Stąd granica biegnie dalej na zachód w kierunku Janowa i dochodzi do drogi powiatowej Nowosolna – Niesułków, przekracza ją i biegnąc dalej wzdłuż północnego skraju drogi prowadzącej przez Janów dochodzi do wsi Grabina. Następnie od skrzyżowania dróg w Grabinie granica parku skręca na południe i dochodzi do granicy gminy Nowosolna i miasta Łodzi. Dalej granica kieruje się na zachód, a później na południowy zachód i biegnie po granicy miasta Łodzi i gminy Nowosolna (wzdłuż najwyższych partii strefy krawędziowej przez Bukowiec, Dąbrowę) do skrzyżowania dróg w rejonie wzniesienia 284 m n.p.m. Tu granica skręca początkowo na północny-zachód, a później na północ i północny wschód biegnąc nadal po granicy miasta Łodzi i gminy Nowosolna, włączając w obszar Parku okolice Kopanki i Wódki. Po osiągnięciu punktu wysokościowego 217,3 m n.p.m. (ok. 500 m na północny-wschód od ul. Aksamitnej) granica skręca na północny-zachód i dochodzi do drogi krajowej nr 14 (relacji Łowicz – Walichnowy) na odcinku Łódź – Stryków, następnie skręca na południowy-zachód i biegnie ok. 100 m wzdłuż tej drogi jej północnym skrajem, a następnie skręca na północny-zachód biegnąc ok. 900 m wzdłuż linii energetycznej średniego napięcia w kierunku Nowych Moskuli, po czym wzdłuż drogi gruntowej dochodzi do północno-wschodniego krańca Nowych Moskuli. Tu granica skręca pod kątem prostym na południowy-zachód i północnym skrajem ulicy Moskule dochodzi do ul. Okólnej. W tym miejscu granica skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnie ok. 150 m wzdłuż ul. Okólnej, następnie granica skręca w kierunku zachodnim i biegnie ok. 250 m skrajem dawnego sadu, po czym skręca w kierunku północnym, a następnie po ok. 100 m ponownie zmienia kierunek na zachodni i dochodzi do wschodniego skraju Lasu Łagiewnickiego. Dalej granica biegnie ok. 1400 m wschodnim skrajem lasu, następnie skręca w kierunku wschodnim i po ok. 300 m dochodzi do drogi krajowej nr 14 (relacji Łódź – Stryków). Tu granica skręca na południowy zachód i biegnąc północnym skrajem tej drogi, po ok. 900 m osiąga ulicę Rogowską. Dalej biegnie północnym skrajem ulicy Rogowskiej, Kasztelańskiej i Strusiej do ulicy Skrzydlatej. Stąd granica biegnie na południe zachodnim skrajem ulicy Skrzydlatej i dochodzi do torów kolejowych. Następnie wzdłuż torów biegnie w kierunku północno-zachodnim i dochodzi do południowo-zachodniego skraju Lasu Łagiewnickiego. Tu granica skręca w kierunku północnym, biegnie ok. 1150 m wzdłuż brzegu lasu, po czym skręca w kierunku zachodnim, biegnąc nadal skrajem lasu i po ok. 350 m dochodzi do ulicy Łagiewnickiej. W tym miejscu skręca w kierunku północnym i wschodnim skrajem ulicy Łagiewnickiej biegnie do skrzyżowania z ulicą Okólną – punktu wyjściowego opisu granic Parku.

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr LV/1545/10
Sejmiku Województwa Łódzkiego
z dnia 27 kwietnia 2010 r.

Opis granic otuliny Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich

Punktem wyjścia opisu granic otuliny jest północno-zachodni skraj otuliny Parku, na granicy Łodzi ze Zgierzem w dolinie Bzury. Od tego punktu granica biegnie ok. 850 m na wschód, wzdłuż drogi Zgierz – Łagiewniki, a następnie ok. 5200 m w kierunku północno-wschodnim wzdłuż drogi Zgierz (Nowe Łagiewniki) – Stryków (droga krajowa nr 71). Między wsią Klęk i Kiełmina granica skręca na południe i dochodzi do wschodniego skraju wsi Klęk. Tu granica kieruje się na wschód drogą przez Kiełminę, Witanówek, Dobrą, Orzechówek, Pieńki do Cesarki – pokrywając się na tym odcinku z północną granicą Parku. Od Cesarki, w pobliżu granicy miasta Strykowa granica biegnie drogą wiejską przez Warszawice do drogi Brzeziny – Stryków. Dalej granica biegnie zachodnim skrajem tej drogi w kierunku południowo-wschodnim do Sierzni, gdzie skręca w kierunku północno-wschodnim i biegnie wzdłuż drogi powiatowej prowadzącej przez Lipkę do skrzyżowania w Niesułkowie. Od tego skrzyżowania drogą na północny-wschód (w kierunku Nowostawów) do Niesułkowskich Działek i dalej na wschód do skraju lasu Poćwiardówka. Następnie granica otuliny pokrywa się z granicą Parku, biegnie wzdłuż północnego skraju lasu i wykraczając poza granicę parku dochodzi do Lubowidzy. Tu skręca wiejską drogą na południe do ciekę Pęczerek, następnie jego prawym brzegiem do Kolonii Wola Cyrusowa i dalej na południe do miejscowości Jabłonów. Biegąc tą drogą, granica otuliny skręca w Jabłonowie na wschód wzdłuż drogi przez Bielanki i dochodzi do Pieńków Kołackich, po czym skręca na południe i dochodzi do północno-zachodniego skraju uroczyska Syberia. Zachodnim skrajem lasu biegnie dalej w kierunku południowym do drogi z Syberii do Kołacina (włączając w obszar otuliny torfowisko Żabieniec). Stąd drogą wiejską granica otuliny biegnie ok. 600 m na zachód do wsi Syberia. Dalej granica skręca na południe i biegnie dalej po granicy gmin Brzeziny i Dmosin aż do granicy z gminą Rogów, włączając w otulinę północną część wsi Pieńki Henrykowskie. Biegąc po granicy gminy Brzeziny i gminy Rogów, granica otuliny dochodzi do drogi Brzeziny – Łowicz (droga wojewódzka nr 704 relacji Jamno-Brzeziny) we wsi Henryków. Dalej biegnie na południowy zachód drogą przez Szymaniszki (razem z granicą Parku) i dalej drogą do Brzezin. W odległości 1250 m od granicy Parku (i granicy miasta i gminy Brzeziny) granica otuliny skręca na zachód, przecina rzekę Mrożycę i dochodzi do drogi Brzeziny – Stryków (droga wojewódzka 708 relacji Ozorków - Brzeziny). Biegąc tą drogą ok. 800 m na północ, łączy się z granicą Parku i dalej na zachód biegnie razem z granicą Parku aż do końca drogi w Poliku. W tym miejscu granica otuliny skręca w kierunku południowo-zachodnim, obejmując Teodorów i biegnie ok. 1200 m wzdłuż drogi polnej, a następnie skręca na północny-zachód i biegnąc osią suchej doliny po ok. 900 m dochodzi do skrzyżowania dróg w miejscowości Moskwa. Stąd wspólnie z granicą Parku granica otuliny biegnie w kierunku zachodnim przez Janów do północnej granicy Łodzi. Dalej granica otuliny przebiega łącznie z granicą Parku i granicą Łodzi, otaczając Bukowiec, Dąbrowę, Kopankę i Kalonkę i dochodzi do ulicy Nad Niemnem, którą kieruje się na północny-zachód. Następnie, granica otuliny skręca na zachód w ulicę Łukaszewską i przebiega dalej ulicami: Łodzianka, Łupkowa, Krysztalowa, Wycieczkowa, Kasztelańska, Skrzydłata (na odcinku ulic Kasztelańskiej i Skrzydlatej granica otuliny pokrywa się z granicą Parku), a następnie wzdłuż torów kolejowych do ulicy Łagiewnickiej. Tu granica skręca na północ i dochodzi do mostu na Bzurze. Stąd granica biegnie lewym brzegiem rzeki Bzury i dochodzi do granicy administracyjnej Łodzi ze Zgierzem przy drodze Łagiewniki – Zgierz, czyli do punktu początkowego opisu.